

Borsodi L. László

NEM ÉS NEM

(visszhangok)

*„Ha nem igennek, legalább a nemnek
hangzani kéne”*

(Babits Mihály)

Nem leskelődhetsz be az ablakon.
Nem láthatsz meg előbb, mint.
Nem csengethetsz be akármikor.
Nem törheted be a kijáratit ajtót.
Nem nézhetsz vissza, hogy.
Nem ülhetsz velem egy asztalhoz.
Nem futkározhatsz meztelenül.
Nem fekhetsz mellém az ágyra.
Nem magyarázhatod meg.
Nem gondolhatsz bármit rólam.
Nem álmodhatsz velem éjjelente.
Nem adhatod meg a hangot.
Nem vonhatod meg tőlem a szót.
Nem hallgathatsz helyettem.
Nem mondhatod azt sem, ha.
Nem lehetsz a kenyér és bor.
Nem rímelhetsz a sorok végén.
Nem tilthatod meg, hogy megtiltsam.

TÜKÖR, HOMÁLYBAN

(zsoltárparafrázis 52.)

„Egyazon tisztelet arcot s maszkot megillet?

Őszinteség s ravasz tettetés egyremegy?

A tényt és a látszatot te összekevered?

Te a személy helyett az árnyal is beéred?”

(Molière – Vas István: Tartuffe)

Kérdéseidre soha nem fogok válaszolni,
nem hallgatom végig, hogyan magyarázkodsz,
nem nézem végig, álarcaidat hányszor cseréled,
miként mutatod magad mindenki jótevőjének,
hiszen tudom, mikor, honnan tévedtél ide.
Nem várom, kegyesen felém fordulj, segíts,
ne juttass a maradékból, ha már a többlet odalett.
Lépésed ritmusát nem követem, fényes cipőd
egy napon elszakad, öltönyöd sár lesz, csupa sár.
Hiába délceg alakod, gesztusod, mimikád,
hódolóid hangos hada magukért, nem érted,
s mi hátravan, ahhoz neked mindez túl kevés.
Örülhetnék is ennek, de nem tudok.
Idegen vagy. Hozzám nincs közöd.

PSALMUS NULLIUS

„Az Isten sem értheti meg,

aki téged meg nem ért.”

(Babits Mihály)

Te úgy tudod, érted történik minden:
veled álmodik éjszaka a kisgyerek,
hogy a nő, ki reggel miniszoknyát húz,
túsarkú cipőt, a te nézésedtől pirul el,
a munkás érted ébred, mosakszik, öltözik,

indul, hogy dolgozhasson napestig,
érted túr földet a paraszt, gyűjt a szegény,
és vágja át szélhámos, alázza meg zsoldos.
Te azt hiszed, szeret, ki mosolyog neked,
és ellenséged, ki mást gondol, mint te,
hogy egyetért veled, ki mindig bólogat,
és nincs véleménye, ha lehajtja nagy fejét.
Te meg vagy győződve, tiéd a hatalom
örökkön örökké, és tiéd a dicsőség,
hogy nélküled nem történik semmi,
nem nyílik ajtó, nem zárul lift, évad,
nem szól vallomás, eskü, harang, sziréna,
hogy annyi vagy, amennyit játszol,
amennyit magadból látsz és látni engedsz,
csak általad létezik tükör, a többi homály,
és nincs olyan, ki szégyenkezne miattad.
Mert még nem sejtet, maszkoz el eltakar önmagadtól,
de nem rejtőzhetsz el földtől, túztól, tengertől, égtől,
még nem érzed, hány emberárnyék terhe szakad rád,
még nem tudod, hogy hordalék lesz minden birtokod,
és nem marad egyebed, csak rés a falban,
otthon helyett egy ház, csillagok helyett rács,
egy magába roskadt isten végtelen zokogása.

Jelenet a Tündérbert című sorozatból